

tioner, og alliancen skal være i besiddelse af en værktøjskasse af militære kapaciteter, der kan trækkes på efter behov. NATO skal med andre ord kunne tilbyde fleksible og skræddersyede løsninger på de sikkerhedspolitiske udfordringer, som alle allierede kommer til at stå over for i fremtiden.

En af NATO's fremmeste opgaver vil derfor fortsat være at sikre interoperabilitet blandt allierede partnere, altså at de allierede og partnerne kan arbejde sammen og have de fornødne værktøjer, som supplerer hinanden. Det har været en forudsætning for samarbejdet i Afghanistan, hvor nogle gør ét og andre andet, og vil fortsat være det fremover.

Kl. 15.45

Hvis de europæiske allierede skal forblive attraktive samarbejdspartnere for USA, forudsætter det dog, at kapacitetskløften mellem USA og de europæiske allierede mindskes. Et middel hertil kan være øgede investeringer og relevant kapacitet, men der vil i endnu højere grad være behov for at se på mulighederne for effektiviseringer.

Mere multinationalt samarbejde og arbejdsdeling vil bidrage til en bedre udnyttelse af ressourcerne. Madeleine Albright påpegede eksempelvis i en artikel her for nylig, at det jo var lidt absurd, at de europæiske NATO-lande ikke havde kapacitet til selv at transportere deres tropper ud til Afghanistan, da der var brug for dem.

Det vil sige, NATO's kommando- og styrkestruktur skal også tilpasses. Dette er bl.a. nødvendigt for at sikre, at alliancen besidder fleksibel kommando og arrangementer til varetagelse af hele spektret af opgaver, og for at kunne integrere de mange nye medlemmer af NATO.

Tilpasning af kommandostrukturen vil være et vigtigt led i fastholdelsen af det integrerede multinationale samarbejde samt et fortsat stærkt transatlantisk forhold.

NATO's forsvarsplanlægning skal fokusere på at afhjælpe kapacitetsmangler. Det vil gøre NATO i stand til at kunne løse den brede vifte af opgaver, som alliancen skal håndtere, og den uforudsigelighed, hvormed trusler kan indtræffe.

Udviklingen har vist, at strategiske trusler mod NATO kan have et globalt udspring. NATO må derfor være rede til uden faste geografiske begrænsninger at sætte ind, hvor truslerne opstår. Der er ikke tale om, at NATO skal påtage sig rollen som en global politibetjent, men der er tale om, at vi må sikre NATO den

nødvendige fleksibilitet til at handle, når og hvor det er nødvendigt.

Da Folketinget sidst debatterede NATO's fremtid forud for topmødet i Washington i 1999, var der bred opbakning til, at NATO i varetagelse af sine opgaver skulle handle i overensstemmelse med folkeretten og principperne i FN-pagten. Dette gælder stadig, samtidig med at vi holder os for øje, at vi fra gang til gang, når en trussel bliver til virkelighed, må foretage en konkret vurdering af NATO's eventuelle rolle. Dette var tilfældet i Kosovo, og det var tilfældet i forbindelse med 11. september.

NATO's politiske dimension som konsultationsforum og værdifællesskab for allierede og partnere har sin egen relevans og vil indtage en stadig mere central rolle. Den politiske dimension er ikke kun et instrument, man henter frem til støtte for NATO's militære dimension eller behov, den er en grundlæggende forudsætning for, at NATO's nye medlemslande og partnerlande kan imødegå det 21. århundredes sikkerhedspolitiske udfordringer.

NATO's udvidelsesproces og partnerskabs-samarbejde skaber et politisk adfærdregulerende rum, hvor der er enighed om en række grundlæggende fælles værdier.

For aspirantlandene er udsigten til medlemskab af NATO en stærk motivationsfaktor for gennemførelse af tiltrængte militære, politiske og økonomiske reformer. Aspirantlandene har indført demokratisk kontrol med de væbnede styrker, forbedret deres forhold til nabolande og etableret mindretalsbeskyttelse, der lever op til internationale normer.

NATO's udvidelse af partnerskabsaktiviteter bidrager dermed til det brede og stabilitetsskabende europæiske integrationsprojekt, hvor EU's udvidelse er en anden væsentlig faktor.

For regeringen er det vigtigt at sikre, at NATO's udvidelsesproces fortsætter også efter topmødet i Prag. Samtidig er det af stor betydning, at partnersamarbejdet fortsat styrkes og tilpasses det forhold, at mange af partnerne er på vej til NATO-medlemskab.

NATO-Rusland-forholdet er et tilsvarende grundlæggende politisk projekt, der fremmer tillid og gennemsigtighed. NATO's relationer til Rusland er i høj grad en funktion af det strategiske forhold mellem USA og Rusland. Med den nye ramme for NATO-Rusland-forholdet, som vi altså skriver under i morgen, vil der være skabt gode betingelser for, at Rusland fremover